

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: sobota, 02, kwiecień 2016 00:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odśloni: 2395

Wypłacane przez PFRON miesięczne dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych nie przysługuje samodzielny publicznym zakładom opieki zdrowotnej, które są jednostkami sektora finansów publicznych finansującymi swoją działalność, w tym wynagrodzenia pracowników ze środków publicznych. Tak wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 stycznia 2014 r. II GSK 1624/12.

Stosownie do treści art. 9 pkt 10 ustawy o finansach publicznych SP ZOZ-y są jednostkami sektora finansów publicznych. Natomiast art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy o finansach publicznych stanowi, że środkami publicznymi są przychody jednostek sektora finansów publicznych pochodzące z prowadzonej przez nie działalności oraz pochodzące z innych źródeł. Zatem samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej są jednostkami sektora finansów publicznych finansującymi swoją działalność, w tym wynagrodzenia pracowników, w całości ze środków publicznych, ponieważ środkami tymi są również środki pozyskiwane z tytułu umów o świadczenia zdrowotne zawierane z podmiotami nieubezpieczonymi, jak również środki uzyskiwane z umów najmu czy dzierżawy.

W tej sytuacji wszelkie środki, jakie znajdują się w dyspozycji SP ZOZ-ów są środkami publicznymi, to zaś z mocy art. 26b ust. 7 ustawy o rehabilitacji wyklucza możliwość przyznania miesięcznego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych. Zgodnie bowiem z art. 26b ust. 7 ustawy miesięczne dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzenia pracownika w części finansowanej ze środków publicznych.

Z uwagi na powyższe nie można zgodzić się z twierdzeniem zawartym w uzasadnieniu skargi kasacyjnej, że wynagrodzenia wypłacane przez SP ZOZ zatrudnionym osobom niepełnosprawnym pokrywane są w całości z jej własnych środków, pochodzących z dochodów z własnego majątku, a więc środków o charakterze prywatnym, nie zaś publicznym.

Ponadto "finansowanie" w znaczeniu określonym w art. 26b ust. 7 ustawy o rehabilitacji to termin z zakresu ekonomii i tłumaczony winien być z odniesieniem się do Słownika Ekonomicznego, który definiuje "finansowanie", jako "wszystkie przedsięwzięcia w przedsiębiorstwie, które zapewniają przedsiębiorstwu kapitał i które służą kształtowaniu optymalnej struktury kapitałowej". W tym przepisie nie ma zatem związku pomiędzy brakiem podstawy do dofinansowania do wynagrodzenia pracownika, a ukierunkowanym przekazaniem na ten cel pieniędzy ze środków publicznych. Ponieważ samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej są jednostkami sektora finansów publicznych finansującymi swoją działalność, w tym wynagrodzenia pracowników w całości ze środków publicznych, to bez znaczenia pozostaje podnoszony przez stronę zarzut, iż w art. 26b ust. 7 ustawodawca nie rozróżnia, czy przepis ten dotyczy prefinansowania czy refinansowania, a także nie przesądza, na jakiej podstawie następuje przekazanie środków publicznych na wynagrodzenia.

Należy zaznaczyć, że celem wprowadzenia art. 26b ust. 7 ustawy o rehabilitacji było wyłączenie podwójnego wspierania tych samych celów ze środków publicznych. Wprowadzenie tego przepisu wynikało przede wszystkim z faktu, że uprzednio pracodawcom zatrudniającym osoby niepełnosprawne, korzystającym z różnych form wsparcia, można było przekazywać na dany cel środki z różnych źródeł i na różnych podstawach prawnych. Dochodziło zatem do dublowania środków przekazywanych na dany cel, a więc do podwójnego finansowania. Mając na uwadze okoliczność, że sytuacja ta była dysfunkcjonalna, wprowadzono stosowne regulacje zawierające omawianą normę.

Reasumując, wypłacane przez PFRON miesięczne dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych nie przysługuje samodzielny publicznym zakładom opieki zdrowotnej, które są jednostkami sektora finansów publicznych finansującymi swoją działalność, w tym wynagrodzenia pracowników ze środków publicznych.

Należy jednak dodać, że przepis art. 26b ust. 7 ustawy o rehabilitacji został znowelizowany poprzez dodanie ustępu 8 do art. 26b. Ustawa z 28 czerwca 2012 r. o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw w art. 1 pkt 10 wprowadziła od dnia 1 października 2012 r. możliwość dofinansowania ze środków Funduszu wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w sektorze finansów publicznych, których wynagrodzenia finansowane są ze środków publicznych pochodzących ze sprzedaży wyrobów i usług świadczonych przez jednostki sektora finansów publicznych.

Zgodnie bowiem z obowiązującym od 1 października 2012 r. brzmieniem art. 26b ust. 8 ustawy o rehabilitacji - nie stosuje się art. 26b ust. 7 (wprowadzającego ograniczenie dofinansowania wynagrodzenia pracownika w części finansowanej ze środków publicznych) w przypadku, gdy pracodawca sfinansował wynagrodzenie pracownika: 1) ze środków publicznych z prowadzonej działalności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy o finansach publicznych (przychody jednostek sektora finansów publicznych pochodzące z prowadzonej przez nie działalności oraz pochodzące z innych źródeł), 2) z dochodów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 3 ustawy o finansach publicznych (wpływy ze sprzedaży wyrobów i usług świadczonych przez jednostki sektora finansów publicznych).

Powyższa zmiana legislacyjna umożliwi podmiotom o szczególnym charakterze, m.in. publicznym zakładom opieki zdrowotnej stabilne korzystanie z dofinansowania, jeżeli wynagrodzenia pracowników niepełnosprawnych sfinansowano ze środków określonych w tym przepisie.

SP ZOZ bez uprawnienia do dofinansowania wynagrodzenia pracowników niepełnosprawnych

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: sobota, 02, kwiecień 2016 00:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odsłony: 2395

Źródło: [CBOSA](#)